

'Te' is nooit goed

Een interview met Klaas Swart

In de serie "grand old men" van de Nederlandse golf industrie dit keer een gesprek met Klaas Swart. Een naam die in de meer dan 10 jaar dat Greenkeeper verschijnt al vele malen is gepasseerd. Een naam ook die, hoewel Swart al meer dan 10 jaar de pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt, voor alle Nederlandse greenkeepers bekend in de oren zal klinken. Niet verwonderlijk, want Swart is in aantallen banen dat hij adviseert en consulteert nog nooit zo actief geweest als nu.

De Pan

Wellicht herinnert u het zich nog uit een eerder interview dat Swart zijn greenkeeperscarrière begonnen op Golfclub 'De Pan'. Waar hij lange tijd head greenkeeper was. Zijn volgende belangrijke stap was bij Burggolf waar hij betrokken was met de oprichting en het beheer van een groot aantal banen. Nu is Swart al weer vele jaren actief als zelfstandig consultant.

Nog nooit zo druk

Op ruim 70-jarige leeftijd heeft Swart nog nooit zoveel banen onder zijn hoede gehad. Op dit moment adviseert hij onder andere op de Goese, Zeegersloot, Biddinghuizen, Lage Vuursche, Ameland en in België op Cleydaal en Golfschool Antwerp. Daarnaast adviseert Swart in Polen nog de Royal Krakov G.C.

Waar moet je het met zo'n onbetwiste deskundige over hebben? Swart kan eigenlijk op ieder onderwerp dat betrekking heeft op greenkeeping zoveel actuele en praktische voorbeelden en anekdotes geven dat het ondoenlijk is om een thema eruit te filteren.

Toch is dat laatste hetgeen wat we hebben gedaan. Ik heb aan Klaas Swart gevraagd welke thema's of onderwerpen zo belangrijk zijn dat ze extra aandacht behoeven. Thema's die allemaal beginnen met te, teveel, te weinig, vandaar de titel "Te is nooit goed".

Te weinig personeel

Swart houdt ervan om zijn stellingnames soms wat extra aan te zetten, vandaar zijn eerste onderwerp of stellingname: "Als je als golfclub kwaliteit wilt zul je moeten investeren in personeel en machine".

Swart: "Als je als beginnend exploitant naar de NGF stapt dan wordt je in zo'n verkennend gesprek al gauw gezegd dat je voor een gemiddelde golfbaan 4 a 5 mensen nodig hebt". En die exploitant

houdt daar vaak teveel aan vast. Natuurlijk ook omdat personeel een van de duurste zaken is die een baan moet inkopen. Als je als baan relatief weinig personeel hebt dan merk je daar op

korte termijn nog niet zoveel van, want die dagelijkse maaibeurtten gaan gewoon door. Het probleem komt pas om de hoek kijken bij viltvorming en die talloze andere kleine en grote dingen die op een baan gedaan moeten worden om tot kwaliteit te komen.

Wat geldt voor personeel geldt ook voor machines. Als je als baan topkwaliteit neer wilt zetten dan moet je zorgen dat er gedurende de dag zo weinig mogelijk machines op de baan zijn. Golfers betalen nu eenmaal geen geld om greenkeepers te zien. Als je daar als baancommissie van overtuigd bent, betekent dat dat je bijvoorbeeld moet zorgen dat je 3 greenmaaiers op 18 holes hebt. Zodat je 's ochtends met 3 man in 1,5 uur alle greens kunt maaien.

Wat geldt voor greensmaaiers geldt bijna

nog sterker voor vilt. Swart: "Golfbanen hebben in zijn algemeenheid te veel vilt in hun greens, dat komt enerzijds doordat de speelfrequentie stijgt en beluchten altijd invloed heeft op het putting oppervlakte, zodat er voor viltbestrijding zogenaamd geen tijd is."

Niet te bang zijn voor extra werk

Swart is nog van de generatie, die gewoon was om een hele hoop zaken met de hand te doen. En hij ziet daarom des te duidelijker dat als je met de hand werkt je vaak veel beter ziet wat je doet. Een goed voorbeeld daarvan is beregening. Greenkeepers zouden volgens

Swart eens vaker met de hand moeten beregenen, dan zie je precies welke plekken en plekjes extra water nodig hebben. Swart: "Greenkeepers moeten zich ook realiseren dat een golfbaan meer is dan alleen maar greens. Ook tees, fairways en semi-rough en roughs vragen veel aandacht. Ook het onderhoud van plantvakken is bijvoorbeeld iets wat vaak achterwege blijft. En juist de beplanting kan heel bepalend zijn voor de beleving van een baan".

Beluchten doe je nooit teveel

Het is al vaker gezegd in Greenkeeper 'beluchten doe je nooit teveel'. En Swart benadrukt dit nog eens extra.

Swart: "Het probleem van beluchten blijft natuurlijk dat het putting oppervlak beïnvloedt en tijdrovend is. Beluchting

waarvan zo'n vijf cm puur vezelvilt was." Ook op Cleydaal, dat zoals de naam al doet vermoeden, fairways heeft van pure klei, heeft Swart veel moeite gedaan om de toplaag beter doorluchtbaar te maken. Swart: "We hebben daar 5 jaar lang 2 keer per jaar geverticteerd en bezand om de structuur op te krikken. Gras op een goed doorwortelbare en dus goed beluchte kleigrond heeft wel het voordeel dat het absoluut niet droogtegevoelig is."

Greenkeepers zijn te weinig geschoold!

Swart begint dit punt met wat kritische noten richting greenkeepers. In zijn algemeen vindt hij dat greenkeepers te weinig geschoold zijn. Hoewel hij ook inziet dat dit de laatste jaren flink verbeterd is. Vroeger startte een greenkeeper vaak in zijn vak zonder enige vooropleiding. Nu hebben mensen vaak tenminste een lagere of middelbare tuin of landbouwschool. En dat gecombineerd met de greenkeeper geeft een goede basis. Maar vervolgt Swart: "Ik zou er voor zijn om de greenkeeperscursus langer te maken. Bijvoorbeeld een 4-trap cursus, waarin bemesting en kennis van de grond veel meer aandacht krijgen, want de basis van een goede greenkeeper is vakkennis en die komt niet aanwaaien." Hoeveel greenkeepers lezen nu bijvoorbeeld de

wordt daarom vaak achterwege gelaten. Als er in een bepaalde tijd een wedstrijd is, en wanneer is dat niet in het seizoen, dan wordt er gauw gezegd: 'doe maar niet'. Beluchting is natuurlijk het belangrijkste wapen tegen viltbestrijding, maar zeker niet het enige. Denk ook eens aan beregening. Beregening met mate en goed gedoseerd helpt vilt voorkomen."

Swart: "Veel golfbanen zijn natuurlijk ook aangelegd op plaatsen waar je

eigenlijk geen golfbaan wilt als je alleen naar de grondslag kijkt.

Op Purmerend bijvoorbeeld hebben we bij de aanleg een laag van 14 cm puur zand door de toplaag gewerkt. Alleen maar om de aanwezige pure kleigrond wat beter doorlaatbaar te maken. Ook op de Goese Golf trof Swart een fairway aan op pure klei en daardoor extra gevoelig voor verdichting en viltvorming. Swart: "Toen ik startte op Goes kon ik een plug steken van maximaal 10 cm

Amerikaanse vakbladen of boeken vraagt Swart zich hardop af.

Greenkeepers zouden zich als het aan Swart ligt wat actiever op kunnen stellen, maar ook het management van de banen en de baancommissarissen zouden de greenkeepers meer vrijheid en dus verantwoordelijkheid moeten geven.